

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., v právní věci žalobce: **P. V.**, bytem B. 6, P. 3, zastoupen JUDr. Taťanou Chvalovou, advokátkou se sídlem Jířího z Poděbrad 18, Praha 3, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, za účasti osoby zúčastněné na řízení: I. U., bytem F. 301, P., o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 4. 2014, čj. 066732/2014/KUSK, sp. zn. SZ 051680/2014/KUSK REG/Val,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 4. 2014, čj. 066732/2014/KUSK, sp. zn. SZ 051680/2014/KUSK REG/Val, a rozhodnutí Městského úřadu v Příbrami ze dne 6. 1. 2014, čj. MeUPB 01059/2014, sp. zn. SZ MeUPB/52507/2010/SÚ/JP, **s e z r u š u j í** a věc **s e v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **j e p o v i n e n** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11.228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce JUDr. Taťány Chvalové, advokátky.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení věci

Žalobce napadl žalobou shora označené rozhodnutí žalovaného a domáhá se jeho zrušení. Žalovaný svým rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu v Příbrami ze dne 6. 1. 2014, čj. MeUPB 01059/2014, sp. zn. SZ MeUPB/52507/2010/SÚ/JP. Městský úřad v Příbrami (dále jen „správní orgán

I. stupně“) tímto rozhodnutím k žádosti osoby zúčastněné na řízení dodatečně povolil stavbu „nástavba a půdní vestavba rodinného domu, P. II, F. č. p. X“ na pozemku p. č. X v katastrálním území Příbram.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí k námitkám žalobce uvedl, že v řízení dle stavebního zákona nelze přihlížet k námitce, že dodatečně povolovaná stavba zasahuje částečně na pozemek žalobce. Taková námitka je občanskoprávní povahy a rozhoduje o ní soud. Správní orgán I. stupně vyzval žalobce k podání návrhu na určení vlastnických hranic mezi pozemky, ovšem žalobce této možnosti nevyužil a do vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně nedoložil ani jiný podklad prokazující jeho domněnku, že nástavba zasahuje částečně na jeho pozemek. Naopak osoba zúčastněná na řízení předložila protokol o zaměření štítové zdi mezi objekty na pozemcích p. č. X v katastrálním území Příbram, který vyhotovil úředně oprávněný zeměměřický inženýr. Podle tohoto zaměření nezasahuje štítová stěna na sousední pozemek p. č. X. Správní orgán I. stupně měl k dispozici podklad prokazující umístění stavby na pozemku ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení a neměl důvod vyvracet správnost protokolu o zaměření. Odborný posudek společnosti S. a. s. r. o. nebyl zpracován úředně oprávněnou osobou, odkazuje na kompetenci projektanta a navíc se vztahuje k možnosti nástavby na objektu č. p. X (ve vlastnictví žalobce). Okruh účastníků řízení byl určen správním orgánem I. stupně správně, vyplývá z § 27 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Dotčenými vlastníky nemusí být pouze sousedé.

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

Žalobce v žalobě předně namítl, že ačkoliv napadeným rozhodnutím byla povolena nástavba domu, ve skutečnosti se o nástavbu ve smyslu § 2 odst. 5 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), nejedná, neboť provedená úprava nezvyšuje dokončenou stavbu. Dodatečné povolení stavby tak směřuje k povolení stavby, kterou stavebník neprovedl a provádět nehodlá. V rozhodnutí správního orgánu I. stupně je uvedeno, že stavba zahrnuje 2 vikýře, v předložené projektové dokumentaci ovšem není vyznačena žádná konstrukce vikýře.

Dalším žalobním bodem žalobce napadl zákonnost rozhodnutí žalovaného z toho důvodu, že provedená stavba přesahuje na jeho pozemek, aniž by ten k tomu udělil souhlas. Správní orgán I. stupně sice přerušil řízení a vyzval žalobce k podání žaloby na určení vlastnických hranic mezi pozemky p. č. X. K podání takové žaloby ovšem žalobce nepřistoupil, neboť průběh vlastnické hranice není sporný a určení průběhu vlastnické hranice by nikterak nepřispělo k řešení otázky, zda nástavba domu osoby zúčastněné na řízení přesahuje na jeho pozemek. Osoba zúčastněná na řízení předložila protokol č. 27/11 kontrolního zaměření štítové zdi mezi domy na pozemcích p. č. st. X, z něhož plyne, že viditelné venkovní rozhraní štítových zdí na severní a jižní straně je na vlastnické hranici mezi pozemky. Zaměření však zcela postrádá faktické zaměření nástaveb realizovaných osobou zúčastněnou na řízení ve štítových zdech. Protokol kontrolního zaměření nemá ohledně této otázky jakoukoliv vypovídací hodnotu. Projektová dokumentace zpracovaná J. R. a R. K. je pouze nepřesným situačním nákresem, neboť neobsahuje náležitosti projektové dokumentace dle vyhlášky č. 268/2009 Sb. Tento zákres nebyl vyhotoven podle skutečného

zaměření stavby, ale jeho zhotovitelé se při určení rozhraní obou částí domu řídili podle venkovní omítky, případně dle střešní krytiny, aniž by bylo prokázáno, že stávající venkovní omítka domu č. p. X a střešní krytina respektuje faktické rozhraní a zda nepřesahuje do části domu č. p. X. Ze zakresleného podélného řezu přitom vyplývá, že je rozdíl mezi rozhraním uvažovaným dle venkovní omítky a rozhraním uvažovaným dle střešní krytiny, ani u jednoho z těchto rozhraní není prokázáno, že odpovídá skutečné vlastnické hranici. Na podélném řezu je zakreslena dělicí stěna označená jako společná stěna přiléhající k č. p. X. Tato dělicí stěna má dle zaměření ve spodní části tloušťku 53 cm a směrem vzhůru se zužuje. Jelikož jde o společnou zeď, tedy zeď v podílovém spoluvlastnictví, může osoba zúčastněná na řízení bez souhlasu žalobce použít ke stavebním úpravám jen svůj ideální spoluvlastnický podíl v rozsahu cca 15 cm. Nelze ji proto automaticky považovat za nosnou zeď, kterou by bylo možno využít k provedeným stavebním úpravám, bez jejího rozšíření na požadovanou tloušťku 30 cm, a to do prostoru domu č. p. X. Osoba zúčastněná na řízení využívá v podkroví společnou zeď jako celek, aniž by respektovala, že jde o zeď společnou i pro dům č. p. X. Využitím celé společné zdi tak logicky došlo k přesahu nástavby přes rozhraní obou částí domu směrem na pozemek žalobce. Dále tím osoba zúčastněná na řízení odňala žalobci možnost využít společnou zeď v podkroví v rozsahu jeho spoluvlastnického podílu pro jeho potřeby, neboť zeď nyní plní funkci nosné zdi pouze pro potřeby osoby zúčastněné na řízení.

Žalobce předložil v odvolacím řízení odborné posouzení společnosti S. A. s. r. o., které dokládá, že stěny nástaveb přesahují původní dělicí stěnu mezi domem č. p. X. Žalovaný se tímto zjištěním v rozporu s § 51 odst. 1 správního řádu vůbec nezabýval. Následně nechal žalobce zpracovat odborné stanovisko, které přiložil k žalobě, podle něhož v podkrovní části domu č. p. X byla provedena sonda. Tou bylo zjištěno, že sousední zdi v podkroví v tloušťkách 15 cm jsou k sobě přisazeny a nejsou vzájemně provázány (v rozporu s tím se v projektové dokumentaci hovoří o společné zdi). Osoba zúčastněná na řízení získala zeď potřebné nosnosti tím, že vedle své zdi o tloušťce 15 cm využila i zeď žalobce.

V doplnění žaloby ze dne 23. 7. 2014 žalobce podrobně za pomoci historických a stavebně-technických argumentů dovodil, že domy č. p. X nejsou dvěma samostatnými domy, nýbrž jedním dvojdomem, který je ve spoluvlastnictví žalobce a osoby zúčastněné na řízení. Ke změně stavby bylo třeba souhlasu žalobce jako podílového spoluvlastníka. Žalovaný měl požadovat předložení smlouvy o provedení stavby podle občanského zákoníku, což však neučinil. Stavbou se radikálně změnil vzhled budovy. Dále poukázal na judikaturu Nejvyššího soudu, podle níž přesah nad sousední pozemek se posuzuje jako neoprávněná stavba. Za těchto okolností nemohl správní orgán I. stupně vydat dodatečné stavební povolení. Vyjmenoval některé nedostatky projektové dokumentace – projekt neřeší odstranění původních nosných a kotvících prvků střechy (podzednice, vaznice, kleštiny, krokve, nosný středový trámový nosník) a jejich nahrazení novými prvky, chybí statický výpočet, klasifikace střešního pláště, posouzení požární odolnosti navržené konstrukce. Správní orgán I. stupně se nepokusil o smírné řešení rozporů mezi žalobcem a osobou zúčastněnou na řízení, ačkoliv žalobce v odvolání navrhl podobu smírného řešení. Osoba zúčastněná na řízení zhoršila pohodu bydlení tím, že pro svůj dům zabrala celou dělicí zeď. Žalobce dále nově uvedl, že ho správní orgán I. stupně vystavoval šikaně, neboť okruh účastníků řízení byl stanoven velmi široce, a žalobce tak musel vyhotovovat podání v mnoha exemplářích. Mnozí z účastníků přitom vůbec nemohli být přímo dotčeni na svých právech. L. T., která bezprostředně sousedí

s předmětnou budovou, nebylo postavení účastníka řízení vůbec přiznáno, naproti tomu jiným osobám, jejichž nemovitosti jsou ve větší vzdálenosti, bylo účastenství přiznáno. Správní orgán I. stupně tak nepostupoval vůči všem stejně, nevydal ani rozhodnutí o tom, kdo je účastníkem řízení. Pracovník správního orgánu I. stupně pan J. P. odmítl žalobci „pořídít části spisu, listin použitých jako důkazy“, čímž byl porušen § 38 odst. 4 správního řádu.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že za nástavbu ve smyslu § 2 odst. 5 písm. a) stavebního zákona se považuje změna dokončené stavby, kterou se stavba zvyšuje, přičemž může jít pouze o zvýšení části stavby. Podle předložené projektové dokumentace bylo nutné za účelem zvětšení obytné plochy rodinného domu realizovat vikýř s pultovou střechou. Vikýř navazuje na původní nosné obvodové zdivo stavby a jeho konstrukcí dochází ke zvýšení dokončené stavby. Umístění stavby na pozemku p. č. X bylo prokázáno osobou zúčastněnou na řízení prostřednictvím protokolu zaměření štitové zdi mezi objekty na pozemcích p. č. X, které bylo vyhotoveno autorizovaným zeměměřickým inženýrem. Protokol se tedy stal závazným podkladem pro umístění stavby na pozemku. Podle něho štitová zeď na sousední pozemek nezasahuje. Žalobce v průběhu řízení nepředložil žádný závazný podklad na podporu tvrzení, že protokol je v rozporu se skutečností. Žalobu ani na výzvu správního orgánu I. stupně nepodal. Posudek společnosti S. A. s. r. o. se nevztahuje ke stavbě, ale k možnosti nástavby části objektu č. p. X. Posudek nebyl zpracován ani ověřen oprávněnou osobou, v závěru odkazuje na kompetenci projektanta. Nejde tedy o závazný dokument. Obsah a rozsah projektové dokumentace je stanoven vyhláškou č. 499/2006 Sb. s tím, že rozsah jednotlivých částí lze upravit dle druhu a významu stavby. Osoba zúčastněná na řízení předložila také projektovou dokumentaci skutečného provedení stavby, která musí vycházet ze stávajícího stavu. Není pravdou, že projektová dokumentace je neúplná.

Osoba zúčastněná na řízení se k žalobě nevyjádřila.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.

Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného [§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.

Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. bez jednání.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

Ze správního spisu soud zjistil, že dne 8. 6. 2010 vyzval správní orgán I. stupně osobu zúčastněnou na řízení k předložení ověřené projektové dokumentace týkající se nástavby rodinného domu č. p. X, neboť v archivu správního orgánu I. stupně nebyla dohledána. Osoba

zúčastněná na řízení sdělila správnímu orgánu I. stupně, že doklady k nástavbě provedené za života právní předchůdkyně osoby zúčastněné na řízení v letech 1986 – 1987 se nedochovaly.

Správní orgán I. stupně zahájil dne 19. 7. 2010 řízení o odstranění stavby „nástavba a půdní vestavba rodinného domu č. p. X“. Poučil osobu zúčastněnou na řízení o tom, že je možné podat žádost o dodatečné povolení stavby. Ústní jednání bylo nařízeno na den 3. 8. 2010. Při ústním jednání spojeném s místním ohledáním bylo zjištěno, že byly provedeny stavební úpravy půdního prostoru pro zřízení obytných místností – vytvoření střešního vikýře. Boční zdivo vikýře je provedeno na společné dělicí zdi dvojdomu.

Dne 3. 8. 2010 předložila osoba zúčastněná na řízení žádost o dodatečné povolení stavebních úprav a půdní vestavby domu č. p. X. Přiložila k ní projektovou dokumentaci zpracovanou autorizovaným technikem pro pozemní stavby J. R., včetně dodatku z listopadu 2010 zpracovaného autorizovaným inženýrem pro pozemní stavby Ing. R. K. Jedná se o projektovou dokumentaci skutečného provedení stavby. Předmětem projektu jsou stavební úpravy třípodlažní stavby postavené v období mezi světovými válkami jako součást dvojdomu. Dle projektanta byly v podkroví před více než 20 lety provedeny dispoziční úpravy a byly vytvořeny tři samostatné pokoje, koupelna a WC. V rámci stavebních úprav byly zachovány stávající nosné konstrukce domu, bourání bylo provedeno v malém rozsahu v souvislosti s propojením dvou vikýřů a vnitřních nenosných příček v podkroví. Mezi oběma částmi dvojdomu č. p. X byla postavena jedna společná štítová stěna. Boční stěny vikýřů zhotovené v 80. letech minulého století byly provedeny na části společné stěny náležející k domu č. p. X. Na obdobných územích zastavěných před érou digitálních geodetických měření nelze dle projektanta dnešní obvyklou přesností na 1 cm provést zaměření hranice pozemku. Tolerance měření by byla příliš velká. Jsou tedy pouze dvě možnosti, jak určit rozhraní mezi oběma částmi dvojdomu, a to dle rozhraní venkovních fasád a dle rozhraní střešních krytin. Na straně do zahrady (jižní strana) odpovídá rozhraní střešních krytin rozhraní fasád. Hranice obou částí domu je zřejmá. Na straně do ulice (severní strana) jsou rozhraní střešních krytin a fasád navzájem odsazena o 150 mm. Na venkovních fasádách byla v každém podlaží změřena vzdálenost od ostění krajního okna k rozhraní fasád, resp. k rozhraní střešních krytin. Stejným způsobem bylo provedeno měření uvnitř místností. Rozdíl obou měření jednoznačně určuje šířku společné stěny přilehlé k domu č. p. X. Z výkresu č. 6 pak plyne, že šířka stěny v podkroví ke stávajícímu rozhraní obou částí domu podle rozhraní omítky je na straně do zahrady 260 mm a na straně do ulice 400 mm (resp. 250 mm ve vztahu k rozhraní danému dle střešní krytiny). Dle projektanta je tímto prokázáno, že boční stěny vikýřů byly postaveny na části společné štítové stěny náležející k č. p. X.

Dne 19. 9. 2011 oznámil správní orgán I. stupně účastníkům řízení, že byla podána žádost o dodatečné povolení nástavby a půdní vestavby rodinného domu č. p. X na pozemku p. č. X. Stavba obsahuje 2 vikýře a zbudování nových pobytových místností v podkroví. Poučil účastníky řízení, že námitky mohou uplatnit nejpozději do 10. 10. 2011, jinak k nim nebude přihlédnuto. Oznámení bylo doručeno žalobci dne 27. 9. 2011. Žalobce sdělil své stanovisko k žádosti o dodatečné povolení stavby správnímu orgánu I. stupně dne 5. 10. 2011. Vyjádřil se v něm pouze k západně položenému vikýři na severní straně domu, neboť ten se dotýká práv žalobce. Požádal, aby bylo přiloženo geodetické zaměření stavby a dále doklad o tom, že stěny nástavby vyhovují požárním předpisům. Doplnil, že žalobce a osoba

zúčastněná na řízení se nemohou dohodnout na tom, kde probíhá hranice mezi parcelami obou majitelů a kde končí dům jednoho a začíná dům druhého.

Dne 5. 10. 2011 předložila osoba zúčastněná na řízení protokol č. 27/2011 zhotovený dne 18. 8. 2011 úředně oprávněným zeměměřickým inženýrem Ing. J. Š. Jedná se o protokol o kontrolním zaměření štítové zdi mezi domy na stavební parcele č. X a oplocení mezi pozemkovými parcelami č. X v katastrálním území Příbram. Štítové zdi byly ze severní i jižní části opticky provázeny do půdorysu polohy parcel. Zaměřením bylo prokázáno, že viditelné (měřitelné) venkovní rozhraní uvedených zdí je v rozsahu přesnosti mapování ($m_{xy} = 0,14$ m) na vlastnické hranici mezi stavebními parcelami č. X. Z toho je zřejmé, že štítová zeď mezi těmito parcelami nezasahuje na stavební parcelu č. X. Stávající oplocení mezi pozemky p. č. X leží na pozemku p. č. X.

Dne 15. 11. 2011 byli účastníci vyrozuměni o nařízení ústního jednání na den 1. 12. 2011 s tím, že námitky lze uplatnit nejpozději při tomto ústním jednání. Vyrozumění bylo žalobci doručeno dne 28. 11. 2011. Při ústním jednání, kterého se žalobce nezúčastnil, bylo v návaznosti na protokol z kontrolního měření štítové zdi č. X úřední osobou správního orgánu I. stupně zjištěno, že štítové zdi se nachází na pozemku osoby zúčastněné na řízení a nejsou umístěny na sousedních pozemcích. Dle optického pohledu zasahuje na sousední pozemek jižní střecha, zejména vikýře. Přesah bude třeba odstranit. Provedení stavby respektuje obecné technické požadavky na stavby, její užívání nemůže negativně ovlivnit bezpečnost osob a s výjimkou zmíněného vikýře je umístěna na pozemcích osoby zúčastněné na řízení. Předložená dokumentace svým rozsahem a provedením odpovídá dokumentaci pro stavební povolení stavby takového rozsahu. Ve vyjádření ze dne 2. 12. 2011 žalobce uvedl, že není pochyb o tom, že štítová zeď stojí na pozemku osoby zúčastněné na řízení, v dané věci ovšem jde o přesah boční zdi nástavby, která spolu se střešní krytinou zasahuje na žalobcovu parcelu. Požární řešení nástavby je zcela nedostatečné. Napojení nástavby domu č. p. X k domu č. p. X je provedeno bez požárního předělu, spalitelnou lehce hořlavou dřevěnou konstrukcí s průduchy, které umožňují prošlehnutí plamene a okamžitý přenos požáru.

Správní orgán I. stupně vyzval žalobce dne 18. 1. 2012, aby podal u Okresního soudu v Příbrami návrh na určení vlastnických hranic mezi pozemky p. č. X v katastrálním území Příbram, neboť doposud nebyla vyřešena otázka, zda štítová zeď mezi domy č. p. X zasahuje na pozemek ve vlastnictví žalobce. Jelikož žalobce neprokázal, že žalobu ve stanovené lhůtě podal, rozhodl správní orgán I. stupně o pokračování v řízení a dne 8. 10. 2012 vydal dodatečné stavební povolení. Rozhodnutím ze dne 18. 4. 2013 žalovaný zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně o dodatečném povolení stavby a věc mu vrátil k novému projednání. Důvodem pro zrušení rozhodnutí byla skutečnost, že projektová dokumentace neobsahovala požárně bezpečnostní řešení nástavby. Zbylé odvolací námitky shledal žalovaný nedůvodné.

Osoba zúčastněná na řízení doplnila dne 24. 6. 2013 požárně bezpečnostní řešení stavby zpracované V. K., ověřené Ing. R. K., autorizovaným inženýrem pro pozemní stavby. Dne 6. 1. 2014 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí čj. MeUPB 01059/2014, sp. zn. SZ MeUPB/52507/2010/SÚ/JP, jímž dodatečně povolil stavbu „nástavba a půdní vestavba rodinného domu Příbram, Příbram II, Fibichova č. p. X“ na pozemku p. č. X, která obsahuje

provedení 2 vikýřů a zbudování nových pobytových místností v podkroví. Stanovil současně podmínky pro dokončení stavby, a to aby stavba byla upravena a dokončena podle projektové dokumentace vypracované J. R. a Ing. R. K. Za účelem provedení kontrolní prohlídky je osoba zúčastněná na řízení povinna oznámit správnímu orgánu I. stupně odstranění přesahu části střechy nad sousední stavbou a pozemkem (č. p. X). V odůvodnění rozhodnutí správní orgán I. stupně uvedl, že námitky o umístění stavby na sousedním pozemku se podařilo osobě zúčastněné na řízení vyvrátit doloženým kontrolním zaměřením štitové zdi mezi domy, žalobce naproti tomu žádné doklady k prokázání svých tvrzení nepředložil, návrh k soudu na určení vlastnických hranic mezi pozemky nepodal. Stavba je považována za nedokončenou, neboť její střecha přesahuje nad sousední pozemek a je třeba ji upravit tak, aby byla provedena dle předložené projektové dokumentace, tj. bez přesahu nad sousední pozemek a stavbu. Proto byly stanoveny podmínky pro dokončení stavby. V řízení o dodatečném povolení stavby tíží důkazní břemeno ve vztahu k naplnění všech podmínek pro dodatečné povolení stavby osobu zúčastněnou na řízení. Ta doložila doklad zpracovaný autorizovanou osobou, který svědčí o tom, že stavba není provedena na cizím pozemku. Žalobce tento důkaz rozporoval, ovšem sám žádný důkaz na podporu jeho tvrzení nepředložil a žalobu na určení vlastnické hranice nepodal. Osoba zúčastněná na řízení k žádosti o dodatečné povolení stavby doložila projektovou dokumentaci skutečného provedení stavby, jejíž součástí jsou i výkresy podélných řezů, v nichž je zřetelně vyznačeno rozhraní obou částí domu s okótováním k lícům štitové zdi. V technické zprávě je srozumitelně popsáno, jakým způsobem bylo prokázáno umístění a provedení vikýřů. Tím, že osoba zúčastněná na řízení nad rámec svých povinností předložila dokumentaci skutečného provedení stavby (ta se předkládá až k žádosti o udělení souhlasu s užíváním stavby), doložila, že stavba je provedena jen na jejím pozemku. Napojení střech domů č. p. X je stávající, není dotčeno stavebními úpravami projednávanými v tomto řízení. Zásah do stávající střechy byl proveden pouze zhotovením 2 vikýřů. Rozsah předložené projektové dokumentace je dostatečný pro povolení půdní vestavby.

Dne 21. 1. 2014 podal žalobce odvolání, v němž mj. namítl, že nebyl respektován § 1024 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, neboť vestavby domu č. p. X půdorysně přesahují nejen přes polovinu tloušťky společné zdi, ale i přes samotnou zeď do půdorysu domu č. p. X. Přiložil k němu zprávu společnosti S. A. s. r. o. ze dne 26. 3. 2014. Podle této zprávy byla dne 20. 1. 2014 provedena prohlídka, ohledání půdního prostoru a střechy č. p. X. Bylo zjištěno, že stěny nástaveb na domu č. p. X přesahují původní dělicí stěnu mezi č. p. X o 2,5 cm do prostoru č. p. X. Střešní konstrukce nástaveb v půdorysu zasahuje do prostoru č. p. X o 0,35 m. Nástavbu v domě č. p. X nelze provést ze zdiva bez zásahu do konstrukce nástavby č. p. X. Střecha v tloušťce dělicí zdi včetně přesahu střechy nástavby č. p. X do prostoru domu č. p. X bude muset být odstraněna a zřejmě vyžděn požární předěl. Je nutné zjistit sílu dělicí stěny dvojdomku v úrovni půdy č. p. X a posoudit zda vyhovuje požárnímu předělu. Určení opatření je v kompetenci projektanta. V případě požadavku nezasahovat do nástavby č. p. X by případná nástavba domu č. p. X musela být řešena zřízením nosné konstrukce boční zdi nástavby č. p. X v úrovni podlahy nástavby. Bylo by to velmi obtížné, drahé a plánovaný využitelný prostor nástavby č. p. X by se zmenšil o 0,75 m.

Posouzení žalobních bodů

Soud se nezabýval žalobními body, které byly nově vzneseny až v doplnění žaloby ze dne 23. 7. 2014, jež bylo téhož dne doručeno soudu. Podle § 71 odst. 2 věty třetí s. ř. s. lze žalobu rozšířit o nové žalobní body pouze ve lhůtě pro podání žaloby. Ta přitom činí dle § 72 odst. 1 s. ř. s. 2 měsíce a počítá se od oznámení napadeného rozhodnutí žalobci doručením jeho písemného vyhotovení. V dané věci bylo rozhodnutí žalovaného doručeno žalobci dne 13. 5. 2014, lhůta pro podání žaloby (a tedy i rozšíření již podané žaloby o nové žalobní body) tak uplynula dnem 13. 7. 2014. Soud se proto nezabýval námitkou, že domy č. p. X jsou ve skutečnosti jedinou stavbou, která je celá v podílovém spoluvlastnictví žalobce a osoby zúčastněné na řízení, a tudíž bylo třeba k provedené a dodatečně povolené změně stavby souhlasu žalobce jakožto podílového spoluvlastníka domu, resp. osoba zúčastněná na řízení měla k žádosti o dodatečné povolení stavby předložit smlouvu o provedení stavby. Již v žalobě žalobce namítl, že bez souhlasu žalobce nebylo možné dodatečně povolit stavbu, neboť tím došlo k zásahu do společné zdi. Žalobní bod uplatněný v doplnění žaloby ze dne 23. 7. 2014 spočívá však na odlišných skutečnostech. Žalobce se nedovolává podílového spoluvlastnictví pouze společné zdi mezi domy a nedovoleného přesahu konstrukce vikýře na tu část společné zdi, která již přináleží k domu žalobce, jak namítl v žalobě, nýbrž jeho výtku se opírá o právní konstrukci, že v podílovém spoluvlastnictví je celá stavba zahrnující dům č. p. X a dům č. p. X, přičemž souhlasu žalobce k provedení a dodatečnému povolení nástavby bylo třeba z toho důvodu, že jde o podstatnou změnu stavby. Nelze tedy dovodit, že by námitkou nedostatku souhlasu žalobce s dodatečným povolením změny stavby, jak byla skutkově a právně vymezena v doplnění žaloby ze dne 23. 7. 2014, žalobce pouze rozvíjel včas uplatněný žalobní bod nedostatku souhlasu. Jde naopak o zcela odlišný žalobní bod, uplatněný až po uplynutí lhůty k podání žaloby.

Soud se s ohledem na výše uvedený důvod nezabýval ani žalobním bodem, že zabráním části fasády a celé dělicí zdi došlo ke zhoršení pohody bydlení žalobce, dále že žalobce byl ve správním řízení vystavován ze strany správních orgánů šikaně, neboť z důvodu nesprávně určeného okruhu účastníků řízení musel svá podání předkládat ve velkém počtu vyhotovení, ani že správní orgány nepřistupovaly při určení okruhu účastníků řízení stejně ke všem potenciálním účastníkům (pomínutí paní L. T.) a že vůbec nevydaly rozhodnutí o tom, kdo je účastníkem řízení. Soud nepřihlédl ani k žalobnímu bodu, že správní orgán I. stupně porušil § 38 odst. 4 správního řádu tím, že odmítl žalobci pořídit kopii části spisu, listin použitých jako důkazy. Nezabýval se ani žalobním bodem, v němž žalobce vyjmenoval některé nedostatky projektové dokumentace, a dále námitkou, že se správní orgán I. stupně v rozporu s § 5 správního řádu nepokusil vyřešit spor mezi osobou zúčastněnou na řízení a žalobcem smírnou cestou.

Soud k výše uvedeným skutečnostem nepřihlédl ani z moci úřední, neboť nezákonností napadeného rozhodnutí a vadami správního řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. se může soud zabývat pouze na základě včas uplatněného žalobního bodu (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 15. 1. 2008, čj. 2 As 34/2006 – 73). Vady řízení vytýkané v doplnění žaloby nejsou takového charakteru, že by bránily přezkoumání napadeného rozhodnutí v mezích včas uplatněných žalobních bodů.

Včas naopak byly uplatněny následující žalobní body obsažené v žalobě podané k poštovní přepravě dne 27. 6. 2014.

K žalobnímu bodu, že v dané věci nejde o nástavbu, soud uvádí, že změna dokončené stavby může mít trojí podobu – nástavbu, přístavbu a stavební úpravu (§ 2 odst. 5 stavebního zákona). Nástavbou se rozumí zvýšení stavby, přístavbou půdorysné rozšíření stavby a stavební úpravou změna, při které se zachovává vnější půdorysné i výškové ohraničení stavby. V dané věci je zřejmé, že zhotovením 2 vikýřů došlo v té části střechy, kde byly provedeny, ke změně výškového ohraničení stavby. Soud se ztotožňuje s právním názorem žalovaného, že nástavbou nejsou výlučně případy, kdy se mění absolutní výška budovy (typicky v rozsahu celého půdorysu), nýbrž i případy, kdy dochází pouze k omezenému zvýšení části budovy, i když její absolutní výška se nemění. Správní orgány tedy správně posuzovaly dodatečně povolovanou změnu stavby částečně jako její nástavbu ve smyslu § 2 odst. 5 písm. a) stavebního zákona. Ostatně podmínky, za nichž lze dodatečně povolit změnu dokončené stavby, jsou shodné, ať již jde o nástavbu, nebo stavební úpravu. Jde tedy o otázku akademickou, která nemůže mít žádný vliv na zákonnost rozhodnutí o dodatečném povolení změny stavby. Dodatečně povolovaná změna stavby je popsána v projektové dokumentaci a vymezení stavby ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně, takže není sporu o tom, jaké konkrétní změny byly předmětem řízení. Žalobní bod je nedůvodný.

V dalším žalobním bodu žalobce tvrdí, že část dodatečně povolené stavby zasahuje bez jeho souhlasu na jeho pozemek.

K tomu je třeba uvést, že v rámci změny dokončené stavby, která byla napadeným rozhodnutím dodatečně povolena, nedošlo ke změně umístění původní štítové zdi oddělující dům č. p. X. Z projektové dokumentace předložené osobou zúčastněnou na řízení vyplývá, že štítová zeď mezi oběma domy je společná. Boční stěny vikýřů provedených v 80. letech 20. století byly provedeny na části společné stěny náležející k domu č. p. X (viz část technické zprávy dodatku dokumentace z listopadu 2010 týkající se vikýřů). Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že štítová zeď mezi domy č. p. X je provedena na pozemku ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení. Svůj závěr opřel o kontrolní zaměření štítové zdi, které provedl odborně způsobilý zeměměřič. Podle kontrolního zaměření se štítová zeď nachází minimálně zčásti na pozemku p. č. X ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení. V této souvislosti je třeba zmínit, že vzhledem ke kvalitě mapování je přesnost zaměření nižší (střední souřadnicová chyba činí 0,14 m). V protokolu o zaměření štítové zdi je uvedeno, že viditelné venkovní rozhraní uvedených zdí je na vlastnické hranici mezi st. X. Z toho nicméně nelze seznat, jakou markantu představující viditelné venkovní rozhraní zdí má zhotovitel protokolu na mysli (zda jde o rozhraní fasád, rozhraní střech, střed společného komínu apod.). Především však z toho nelze dovozovat, jak činí správní orgány, že se celá zeď (podle projektové dokumentace jde o zeď společnou, nikoliv o dvě k sobě přiléhající zdi) nachází na pozemku ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení. Naopak z toho plyne, že na pozemku ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení se nachází pouze část společné štítové zdi (na vlastnické hranici pozemků se nachází rozhraní zdí, nikoliv celá společná zeď). V dané věci tedy není žádného rozumného důvodu domnívat se, že by společná štítová zeď nebyla postavena na hranici pozemků p. č. 1246 a 1248, což je stvrzeno i situačním náčrtem, který je součástí protokolu o kontrolním zaměření štítové zdi, a nezasahovala na oba pozemky současně. Stavba, která je dodatečně povolována, zasáhla do společné štítové zdi pouze tou částí, která odpovídá bočním zdem vikýřů. V dané věci tak nejde o otázku, zda boční zdi

vikýřů přesahují na sousední pozemek ve vlastnictví žalobce, nýbrž zda jejich zhotovením bylo zasaženo do žalobcovy stavby. To ostatně odpovídá i dílčím žalobním tvrzením, podle nichž má žalobce za to, že do jeho vlastnického práva bylo zhotovením boční stěny vikýře zasaženo tak, že celá společná zeď je považována za zeď nosnou, ačkoliv osoba zúčastněná na řízení je oprávněna užívat pouze svoji část společné zdi (tedy jednu polovinu šířky štítové zdi), a dále tím, že žalobce nyní nemůže zbudovat ve své stavbě obdobnou nástavbu, aniž by dozdil štítovou zeď ve své části budovy.

Z rozhodnutí správního orgánu I. stupně ani rozhodnutí žalovaného nevyplývá, jaký je vlastnický režim společné zdi, tj. zda jde o součást stavby č. p. X, a tudíž je ve výlučném vlastnictví vlastníka některé z těchto dvou staveb, nebo zda jde o rozhradu, která je předmětem podílového spoluvlastnictví. V této souvislosti lze zmínit, že dle obecného zákoníku občanského (císařský patent č. 946/1811 Sbírky zákonů soudních), který byl na území České republiky účinný až do 31. 12. 1950 (tedy i v době výstavby obou domů), mohla být zeď oddělující dvě sousední stavby předmětem spoluvlastnictví vlastníků těchto staveb. Na trvání podílového spoluvlastnictví založeného za účinnosti obecného zákoníku občanského pak nic nezměnilo, že navazující občanské zákoníky (zákon č. 141/1950 Sb. a zákon č. 40/1964 Sb.) podílové spoluvlastnictví společných zdí neupravovaly (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 20. 11. 2006, sp. zn. 22 Cdo 2097/2006). Rozhodnutí správního orgánu I. stupně i rozhodnutí žalovaného jsou tedy nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů, neboť z nich nelze zjistit, jaký vlastnický režim má podle správních orgánů společná štítová zeď. Správní orgány sice dovodily, že protokolem o zaměření štítové zdi bylo prokázáno, že se zeď nachází na pozemku osoby zúčastněné na řízení, ovšem tato skutečnost z protokolu nevyplývá (viz výše). Uvedený závěr nadto automaticky neimplikuje, jak správní orgány uvážily o vlastnickém režimu společné zdi (projektová dokumentace vychází z toho, že jde o zeď společnou). Přitom v odvolání žalobce namítl, že správní orgán I. stupně nerespektoval § 1024 odst. 2 občanského zákoníku, jenž upravuje užívání společné zdi ve spoluvlastnictví. Navázal tím na námitky ze dne 5. 10. 2011, v nichž tvrdil, že nástavby domu č. p. X využívají konstrukci domu č. p. X. K nepřezkoumatelnosti rozhodnutí musel soud přihlídnout i bez námítky, neboť brání věcnému posouzení výše uvedeného žalobního bodu (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 8. 3. 2011, čj. 7 Azs 79/2009 – 84, body 15 a 16). Pokud by společná štítová zeď byla ve výlučném vlastnictví osoby zúčastněné na řízení, pak by výtky žalobce, že boční zeď vikýře zasahuje na tu část společné zdi, která náleží k užívání žalobci, a že v důsledku zatížení celé společné štítové zdi boční zdí vikýře nemůže žalobce svoji část společné zdi použít k realizaci nástavby svého domu, byla nedůvodná. Pokud by naopak byla zeď v podílovém spoluvlastnictví osoby zúčastněné na řízení a žalobce, bylo by třeba zabývat se dalšími skutečnostmi (viz níže).

V dalším řízení se proto správní orgán I. stupně pokusí nejprve o vyřešení otázky právního režimu společné zdi dohodou (§ 114 odst. 3 stavebního zákona). V případě, že dohody dosaženo nebude a otázka vlastnického režimu společné zdi zůstane spornou, odkáže správní orgán žalobce na podání žaloby k civilnímu soudu na určení, že společná štítová zeď mezi domy č. p. X je v podílovém spoluvlastnictví osoby zúčastněné na řízení a žalobce. V dosavadním řízení učiněná výzva k podání žaloby na určení průběhu vlastnické hranice je nedostatečná, neboť v dané věci nejde o určení průběhu vlastnické hranice mezi pozemky, nýbrž o určení vlastnického režimu společné zdi (průběh vlastnické hranice mezi pozemky

přítom může být ale jednou z okolností významných pro posouzení vlastnického režimu společné zdi). Pokud žalobce bude v dalším řízení tvrdit, že domy č. p. X představují jedinou stavbu v občanskoprávním smyslu, která je celá v podílovém spoluvlastnictví osoby zúčastněné na řízení a žalobce, jak se vyjádřil v doplnění žaloby, pak správní orgány vyzvou žalobce k podání žaloby na určení, že žalobce je podílovým spoluvlastníkem stavby zahrnující oba domy. Nebude-li tato otázka žalobcem nastolena ve správním řízení, budou správní orgány vycházet z toho, že každý z domů je samostatnou stavbou v občanskoprávním slova smyslu, přičemž dům č. p. X je ve výlučném vlastnictví osoby zúčastněné na řízení a dům č. p. X ve výlučném vlastnictví žalobce, neboť takové právní poměry jsou doloženy výpisy z katastru nemovitostí.

Dospěje-li správní orgán postupem dle § 114 odst. 3 stavebního zákona k závěru, že společná štítová zeď je ve spoluvlastnictví osoby zúčastněné na řízení a žalobce, je třeba dále danou věc právně posoudit podle § 1024 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, dle něhož společnou zeď může každý užívat na své straně až do poloviny její tloušťky a zřídit v ní výklenky tam, kde na druhé straně nejsou. Nesmí však učinit nic, co zeď ohrozí nebo co sousedovi překáží v užívání jeho části. Nový občanský zákoník tak navazuje na § 855 obecného zákoníku občanského, podle něhož každý podílník může společné zdi užívat na své straně až do polovice tloušťky, i udělati slepé dveře a skříně ve zdi tam, kde na druhé straně dosud žádných není. Stavení však nesmí se komínem, ohništěm nebo jinými zařízeními vydávat v nebezpečí, ani jakkoli překážeti sousedovi v užívání jeho podílu.

Z výše uvedeného vyplývá, že pro posouzení námitky uplatněné žalobcem bude třeba v případě, že společná štítová zeď je v podílovém spoluvlastnictví osoby zúčastněné na řízení a žalobce, zjistit, jakou šíři má společná zeď, jakou šíři má boční zeď vikýře a jak je na společnou štítovou zeď posazena (tj. jakou část společné zdi zabírá). Bude nicméně třeba posoudit rovněž to, zda v důsledku provedení boční stěny vikýře na té části společné zdi, kterou je spoluvlastník zdi oprávněn užívat i bez souhlasu druhého spoluvlastníka, nedošlo k zásahu do možnosti druhého spoluvlastníka společné zdi užívat svoji část společné zdi. V takovém případě by totiž užití zdi jedním ze spoluvlastníků narazilo na limit vyjádřený ve větě druhé § 1024 odst. 2 občanského zákoníku. Pokud by tomu tak bylo, nemohl by být zásah do společné zdi proveden bez souhlasu druhého spoluvlastníka (k tomu srov. rozsudek NSS ze dne 20. 10. 2014, čj. 8 As 61/2013 – 50, a rozsudek NSS ze dne 10. 11. 2004, čj. 3 As 50/2003 – 57), přičemž chybějící souhlas lze nahradit rozhodnutím soudu v občanském soudním řízení dle § 1129 občanského zákoníku. Byl-li k provedení změny na společné zdi, která je předmětem řízení o dodatečném povolení změny stavby (nástavby), potřebný souhlas druhého spoluvlastníka, musela by osoba zúčastněná na řízení přiložit k žádosti o dodatečné povolení stavby tento souhlas, event. rozhodnutí soudu dle § 1129 občanského zákoníku [§ 110 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 129 odst. 3 stavebního zákona, k tomu viz rozsudek NSS čj. 3 As 50/2003 – 57, jehož závěry jsou aplikovatelné i na výše citovanou právní úpravu, která se v podstatných ohledech neliší od právní úpravy užití ve zmíněném rozsudku].

Doposud shromážděné podklady pro vydání dodatečného povolení stavby nejsou dostatečné pro posouzení výše vymezených otázek. Podkladem pro dodatečné povolení změny stavby (nástavby a vnitřních stavebních úprav) je projektová dokumentace skutečného provedení stavby ve smyslu přílohy č. 7 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb.

Tato forma dokumentace stavby se předkládá ve fázi povolení užívání stavby (viz § 121 odst. 1 stavebního zákona) a zachycuje reálný stav, nikoliv stav zamýšlený (plánovaný). Obsah dokumentace předložené osobou zúčastněnou na řízení, včetně jejího dodatku z listopadu 2010, však není zachycením skutečného stavu, tedy alespoň v části týkající se provedení vikýřů na společné štítové zdi oddělující dům č. p. X. Pokud jde o šířku společné štítové zdi, z dodatku projektové dokumentace vyplývá, že zpracovatel dokumentace skutečnou šířku celé společné zdi nezjišťoval. Omezil se pouze na určení šířky „části zdi náležící č. p. X“. Metodologie je blíže popsána v části dodatku projektové dokumentace, která obsahuje technickou zprávu týkající se vikýřů. Postup zpracovatele dodatku projektové dokumentace byl takový, že změřil vzdálenost od ostění okna nacházejícího se nejbližše společné zdi k rozhraní fasád na obvodové zdi domů a odečetl od ní vzdálenost od ostění okna k vnitřní hraně společné zdi naměřenou uvnitř domu č. p. X. Takto získanou hodnotu vydává zpracovatel projektové dokumentace za část společné zdi náležející k domu č. p. X. Z dodatku projektové dokumentace nelze zjistit, jakou šířku má celá společná zeď, a tedy dovodit, jaký podíl z celkové šíře společné zdi připadá dle zpracovatele dokumentace na dům č. p. X. Projektová dokumentace neprokazuje, že se rozhraní fasád na vnějších obvodových zdech nachází přesně uprostřed společné štítové zdi, na což správně poukázal žalobce v žalobě. Ani protokol o kontrolním zaměření štítové zdi nedokládá, zda se rozhraní fasád na obvodových zdech nachází v polovině šíře společné zdi. Z projektové dokumentace nelze zjistit ani to, jakou šířku má boční stěna vikýřů posazená na společné štítové zdi, neboť dle projektové dokumentace zpracované J. R. je šíře zdi 30 cm, kdežto dle dodatku zpracovaného Ing. K. jen 26 cm.

Závěr vyjádřený v dodatku projektové dokumentace, že boční stěny vikýřů byly postaveny na části společné štítové stěny, která náleží k domu č. p. X, jenž byl patrně implicitně akceptován i správními orgány, je tedy vzhledem k neprůkazné metodologii a rozporným údajům nepřesvědčivý, nevěrohodný. Nemá ani oporu ve shromážděných podkladech pro vydání rozhodnutí.

Nebyla-li by rozhodnutí žalovaného a správního orgánu I. stupně nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů (viz výše), musel by je soud zrušit podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť ve věci doposud nebyly shromážděny takové podklady, které by umožnily jednoznačně určit, zda boční stěny vikýřů skutečně nepřesahují na tu část společné štítové zdi ve spoluvlastnictví osoby zúčastněné na řízení a žalobce, která přináleží k užívání vlastníkov domu č. p. X (tj. žalobci). V tomto směru bude třeba doplnit dokazování v rozsahu, který přesahuje možnosti doplnění skutkového stavu v soudním řízení správním, a především pak zpřesnit v návaznosti na učiněná zjištění projektovou dokumentaci.

Za předpokladu, že společná štítová zeď by byla v podílovém spoluvlastnictví osoby zúčastněné na řízení a žalobce a že by boční stěna vikýře nezasahovala přes polovinu společné zdi, kterou může užívat vlastník domu č. p. X (takže by nebylo třeba souhlasu druhého spoluvlastníka společné zdi), bylo by třeba zabývat se dále tím, zda ze strany osoby zúčastněné na řízení nejde o takové užití části společné zdi, které omezuje druhého spoluvlastníka zdi ve využití jemu připadající části zdi. O této skutečnosti správní orgány doposud žádným způsobem neuvážily, v tomto rozsahu by bylo třeba za stávajícího stavu posoudit obě rozhodnutí jako nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

Vzhledem ke shora uvedenému soud zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu I. stupně (§ 78 odst. 3 s. ř. s.) a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V něm jsou správní orgány vázány právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Žalobním bodem, zda předložená projektová dokumentace splňuje požadavky stanovené právními předpisy (absence konstrukce vikýře), se soud v této situaci již nezabýval, neboť ve věci bude muset být vydáno nové rozhodnutí správního orgánu I. stupně a doplněny podklady pro vydání rozhodnutí, a to včetně projektové dokumentace.

Správní orgán I. stupně tak bude v dalším řízení postupovat shora naznačeným způsobem, tj. bude se nejprve zabývat vlastnickým režimem společné štítové zdi. Dospěje-li k závěru, že společná zeď je v podílovém spoluvlastnictví osoby zúčastněné na řízení a žalobce, shromáždí takové podklady, na jejichž základě bude možné spolehlivě určit, jakou šíři má společná štítová zeď, jak do ní zasahuje nástavba (boční stěna vikýře) a zda nástavba neomezuje druhého podílového spoluvlastníka společné zdi v užívání jemu náležející části společné zdi. V návaznosti na to pak eventuálně vyzve osobu zúčastněnou na řízení k předložení souhlasu žalobce s dodatečným povolením změny stavby.

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl v řízení zcela úspěšný, a má proto právo na náhradu všech účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady, které žalobci v řízení vznikly, spočívají v zaplaceném soudním poplatku za žalobu ve výši 3.000 Kč a nákladech na zastoupení advokátem. Výše odměny advokáta za zastupování se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif). Zástupkyně žalobce provedla v souvislosti s tímto řízením dva úkony právní služby ve smyslu § 11 advokátního tarifu, a to převzetí zastoupení a sepis žaloby. Odměna za jeden úkon právní služby činí 3.100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu], výše odměny tak je celkem 6.200 Kč. Vedle odměny přísluší zástupkyni žalobce rovněž náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč za každý z úkonů právní služby (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), celkem tedy 600 Kč. Jelikož je zástupkyně žalobce plátcem DPH, je součástí nákladů řízení žalobce i náhrada daně z přidané hodnoty, kterou je zástupkyně žalobce povinna odvést z odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů (§ 57 odst. 2 s. ř. s.), tj. 21 % z 6.800 Kč, tedy 1.428 Kč. Náklady žalobce tak celkem činí 11.228 Kč. Náhrada nákladů řízení je splatná ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku [§ 160 odst. 1 věta za středníkem zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), užitý na základě § 64 s. ř. s.], a to k rukám zástupkyně žalobce (§ 149 odst. 1 o. s. ř.).

Osoba zúčastněná na řízení má dle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V tomto řízení však nebyla osobě zúčastněné na řízení uložena žádná povinnost, a proto soud rozhodl, že nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve **lhůtě dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 10. května 2016

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Bc. Pavlína Švejdová